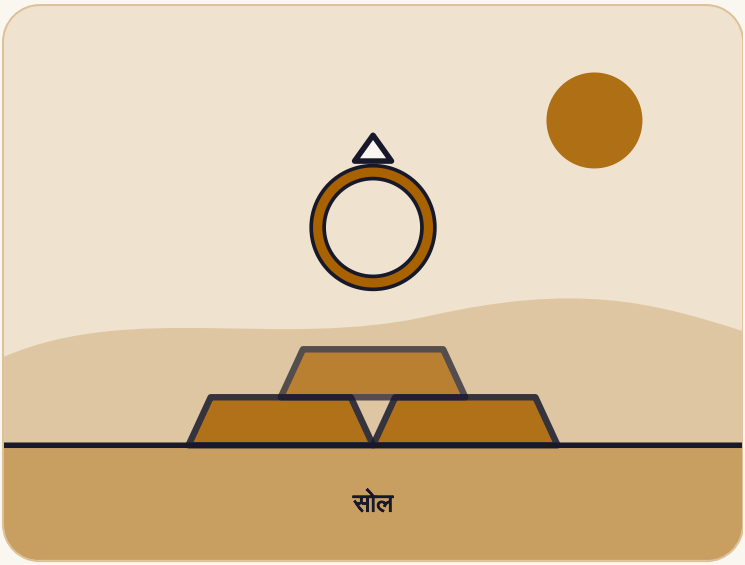

दक्षिण कोरिया

ज्या देशाने आपले सोने देऊन टाकले

1998 मध्ये लाखो कोरियन लोकांनी आपल्या देशाचे कर्ज फेडायला मदत म्हणून लग्नाच्या अंगठ्या आणि बाळांच्या भेटी दिल्या.

कुठे सोल

कोण लाखो सामान्य दक्षिण कोरियन लोक, ज्यांनी 1997-98 च्या संकटात आपले सोने दिले

केव्हा 1997 ते 2001

4 मिनिटांचे वाचन

प्रकरण पहिले

गोष्ट

1997 च्या शेवटी दक्षिण कोरियाकडचे पैसे संपले. त्याचे चलन कोसळले. बँका आणि कंपन्या बुडाल्या. अनेकांच्या नोकऱ्या गेल्या. देशाने आंतरराष्ट्रीय नाणेनिधी, म्हणजे आयएमएफ, कडे मदत मागितली. आयएमएफ ही जगातील एक संस्था आहे जी अडचणीत आलेल्या देशांना पैसे उसने देते. तिने 58 अब्ज डॉलर उसने द्यायचे मान्य केले.

कोरियन लोक याला "आयएमएफ संकट" म्हणत. सरकारला आपले कर्ज फेडायला डॉलर हवे होते. तेव्हा कोणाच्या तरी एका गोष्टीकडे लक्ष गेले. कोरियन कुटुंबे घरात खूप सोने ठेवत. तज्ज्ञांचा अंदाज होता की ते सुमारे 20 अब्ज डॉलरचे होते.

प्रत्येक हातातून अंगठ्या

जानेवारी 1998 च्या सुरुवातीला एका टीव्ही वाहिनीने, केबीएसने, आणि एका बँकेने सोने जमा करण्याची मोहीम सुरू केली. लोक सोने बँकांत आणत. ते वॉन, म्हणजे कोरियाचे चलन, घेऊन ते विकू शकत, किंवा दान देऊ शकत. सोने वितळवून परदेशात डॉलरसाठी विकले गेले. 6 जानेवारीपर्यंत सुमारे 500,000 लोक सामील झाले होते. नऊ दिवसांनी दहा लाख लोक सामील झाले होते.

लोकांनी तेच दिले जे त्यांच्यासाठी सर्वात महत्त्वाचे होते. नवविवाहितांनी लग्नाच्या अंगठ्या दिल्या. आईवडिलांनी आपल्या बाळाच्या पहिल्या वाढदिवसाच्या सोन्याच्या अंगठ्या दिल्या. सैनिकांनी पदके दिली. एका बेसबॉल तारकेने, ली जोंग-बियोम यांनी, आपल्या सर्व ट्रॉफ्या आणि पदके देऊन टाकली. एका कार्डिनलने, म्हणजे कॅथलिक चर्चच्या मोठ्या धर्मगुरूने, आपला सोन्याचा क्रॉस दिला.

> आम्हा वडीलधाऱ्यांना देश पुन्हा सावरावा लागेल. हीच देशभक्ती आहे.
>
> सोलजवळची एक दुकानदार, 1998 मध्ये Christian Science Monitor मध्ये उद्धृत

3.5 दशलक्ष

लोकांनी सहभाग घेतला

225

टन सोने, सुमारे

2001

ज्या वर्षी आयएमएफ-समर्थित कर्ज फेडले गेले, 3 वर्षे लवकर

लहान रक्कम, मोठा संकेत

सोन्याची किंमत सुमारे 2 अब्ज डॉलर होती. कर्ज 58 अब्ज डॉलरचे होते. म्हणजे सोन्याने त्याचा फक्त एक छोटा भाग फिटला.

पण त्याने आणखी काहीतरी केले. त्याने दाखवले की लाखो सामान्य लोक एकत्र येऊन आपली एखादी प्रिय गोष्ट सोडायला तयार होते. आयएमएफच्या एका अधिकाऱ्याने केबीएसला सांगितले की त्यांनी असे काही आधी कधी पाहिले नव्हते.

कोरियाने आयएमएफ-समर्थित कर्ज ऑगस्ट 2001 मध्ये, तीन वर्षे लवकर, फेडले. काही अभ्यासक म्हणतात की सोने-मोहिमेच्या उबदार कथेने संकटाची खरी कारणेही झाकून टाकली. अनेक कामगारांच्या नोकऱ्या गेल्या.

हे पहिल्यांदा घडले नव्हते. 1907 मध्ये कोरियावर जपानचे राष्ट्रीय कर्ज होते. पुरुषांनी धूम्रपान सोडले. स्त्रियांनी आपले दागिने विकले. नव्वद वर्षांनी त्यांनी तेच सोन्याबरोबर पुन्हा केले.

केव्हा काय घडलं

- **1907** कोरियन लोक धूम्रपान सोडतात आणि राष्ट्रीय कर्ज फेडायला मदत म्हणून दागिने विकतात.
- **1997** देश आयएमएफकडे 58 अब्ज डॉलरचे कर्ज मागतो.
- **1998** सोने-मोहीम सुरू होते. सुमारे 3.5 दशलक्ष लोक सहभागी होतात.
- **2001** आयएमएफ-समर्थित कर्ज तीन वर्षे लवकर फेडले जाते.

प्रकरण दुसरे

ही गोष्ट खास का आहे

लोकांनी सुटी नाणी नाही, तर खोल वैयक्तिक अर्थ असलेल्या वस्तू दिल्या, जसे लग्नाच्या अंगठ्या आणि बाळाची पहिली सोन्याची अंगठी.

सोन्याने कर्जाचा फक्त एक छोटा भाग फिटला. त्याची खरी ताकद हे दृश्य होती की संपूर्ण देश एकत्र देत होता.

आमचं मत

कर्जाच्या तुलनेत सोने कमी होते, पण सामायिक त्यागाने लोकांना सांगितले की ते एकटे नाहीत.

प्रकरण तिसरे

आपण काय शिकू शकतो

1. ## ज्याला अर्थ आहे ते द्या

   लोकांनी लग्नाच्या अंगठ्या आणि बाळांच्या भेटी दिल्या, ज्या त्यांना अनमोल वाटत.

   हे करून पाहा: तुमच्यासाठी महत्त्वाची एखादी गोष्ट निवडा आणि तिचा एक छोटा भाग कोणाशी तरी वाटून घ्या.

2. ## लहान भेटी जमत जातात

   लाखो लहान भेटींतून मिळून सुमारे 225 टन सोने झाले.

   हे करून पाहा: या महिन्यात तुम्ही देऊ शकता अशा तीन लहान गोष्टी लिहा. पहिली आजच करा.

3 सामील होणे सोपे करा

बँकांनी अनेक ठिकाणी सोने घेतले. टीव्ही आणि वर्तमानपत्रांनी बातमी पसरवली.

हे करून पाहा: जेव्हा तुम्ही मदत मागता, तेव्हा पहिले पाऊल सोपे आणि स्पष्ट ठेवा.

4 कृती कशासाठी आहे ते जाणा

सोन्याने कर्जाचा फक्त एक छोटा भाग फिटला. त्याची ताकद एकता होती.

हे करून पाहा: मोठी कृती करण्यापूर्वी विचारा की ती खरोखर काय बदलेल. खऱ्या उपायाचीही योजना करा.

मनात ठेवण्यासारखा एक विचार

एकत्र दिलेली छोटी भेट, एकट्याने दिलेल्या मोठ्या भेटीपेक्षा जास्त बोलू शकते.

स्रोत (इंग्रजीत)

The Christian Science Monitor
Koreans Forgo Pop Tarts to Eat Into Public Debt (1998)

The Korea Times
Century of Turbulence (41): Financial crisis in 1997-98: shock and recovery (2010)

MINING.COM
How gold came to South Korea's rescue (2016)

El Cronista
Historic: How South Korea gathered 227 tons of gold to pay its debt to the IMF (2026)

तथ्य-तपासणी टीप: स्रोत मुख्य कथेवर सहमत आहेत आणि तपशिलात वेगळे आहेत. जमा झालेले सोने: सुमारे 225 टन (Wikipedia, जे जानेवारीत 165 टन, फेब्रुवारीत 53, मार्चमध्ये 5 आणि एप्रिलमध्ये 0.8 सांगते), 226 टन (MINING.COM) किंवा 227 टन (El Cronista); कथा सुमारे 225 म्हणते. किंमत: स्रोतानुसार सुमारे 1.8 अब्ज डॉलर, 2.13 अब्ज डॉलर, 2.17 अब्ज डॉलर किंवा 2.2 अब्ज डॉलर; कथा सुमारे 2 अब्ज डॉलर म्हणते. सोने हे 58 अब्ज डॉलरच्या कर्जाचा एक छोटा भाग होते: El Cronista ते 3.7% सांगते; MINING.COM त्याला "उंटाच्या तोंडात जिरे" म्हणते; कथा फक्त "छोटा भाग" म्हणते. सोने कुठे गेले: Christian Science Monitor (1998) आणि El Cronista म्हणतात की ते परदेशात परकीय चलनासाठी विकले गेले; MINING.COM म्हणते की ते वितळवून आयएमएफला सोपवले गेले; कथा पहिल्या दोघांना अनुसरते. सुरुवात: Christian Science Monitor म्हणते की मोहीम जानेवारी 1998 च्या सुरुवातीला सुरू झाली; MINING.COM 5 जानेवारी देते; El Cronista म्हणते की 6 जानेवारीपर्यंत सुमारे 500,000 लोक सामील झाले होते आणि नऊ दिवसांनी दहा लाख, जे कथा पुन्हा सांगते; कथा म्हणते की मोहीम जानेवारीच्या सुरुवातीला सुरू झाली. कोणी सुरू केली: केबीएस आणि एक बँक (Korea Times, El Cronista), एका आधीच्या महिला-गटाच्या मोहिमेनंतर (El Cronista); कथा केबीएस आणि एका बँकेचे नाव घेते. लोकांची संख्या: सुमारे 3.5 दशलक्ष (El Cronista, MINING.COM, Wikipedia मधील मंत्रालयाचा अंदाज). MINING.COM असेही म्हणते की हे देशाच्या लोकसंख्येच्या जवळपास एक चतुर्थांश होते, जे त्या वेळच्या कोरियाच्या लोकसंख्येशी जुळत नाही, म्हणून कथा ते वगळते. घरातील सोन्याचा 20 अब्ज डॉलरचा अंदाज Korea Times आणि MINING.COM चा आहे. दिलेल्या वस्तू (लग्नाच्या अंगठ्या, पहिल्या वाढदिवसाच्या अंगठ्या, पदके, एका कार्डिनलचा क्रॉस) El Cronista आणि MINING.COM च्या आहेत; ली जोंग-बियोम यांची भेट MINING.COM ची आहे (Wikipedia त्यांना Lee Jong-bum लिहिते); कार्डिनल आणि आयएमएफ अधिकाऱ्याचे केबीएसला सांगितलेले बोल फक्त El Cronista मध्ये आहेत. दुकानदाराचे उद्धरण 1998 मधील Christian Science Monitor चे आहे. आयएमएफ-समर्थित कर्ज ऑगस्ट 2001 मध्ये, तीन वर्षे लवकर, फेडले गेले (El Cronista, MINING.COM, Wikipedia). टीकात्मक दृष्टिकोन, की उबदार कथेने खरी कारणे झाकली, Wikipedia मध्ये सारांशरूपात दिलेल्या अभ्यासकांचा आहे; नोकऱ्या जाणे आणि 1998 चा कपातीचा कायदा Korea Times मध्ये आहेत. 1907 ची मोहीम (पुरुषांचे धूम्रपान सोडणे, स्त्रियांचे दागिने विकणे) फक्त MINING.COM ची आहे. नकाशावरील खूण सोल दाखवते. "आमचं मत" असलेल्या ओळी आमचं स्वतःचं विश्लेषण आहे. बाकी सर्व माहिती वरील स्रोतांमधून घेतली आहे.